Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

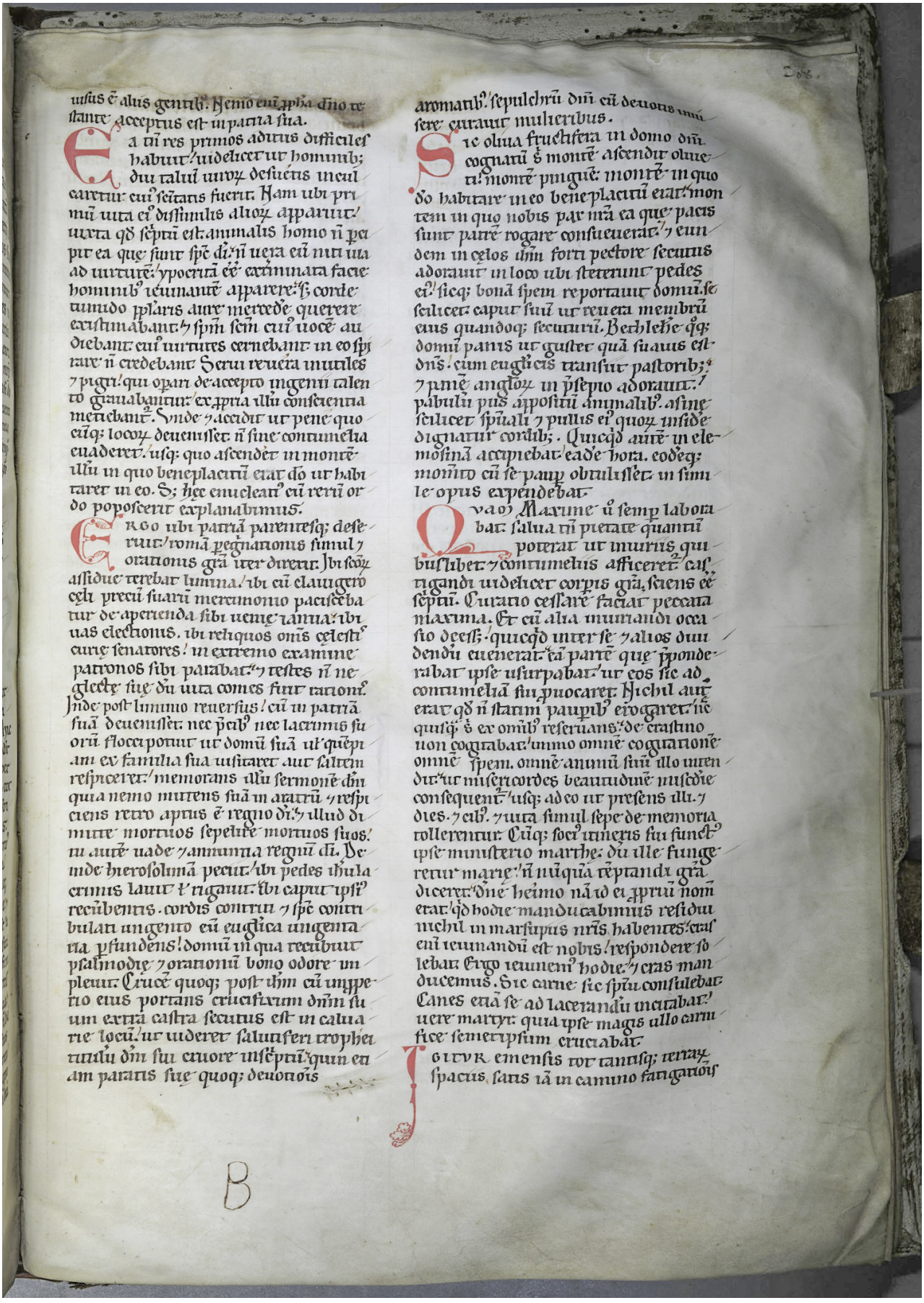

usus ē alis gentib. Nemo enī ꝑphā dño re
stante acceptus est in patria sua.

Ea tñ res primos aditus difficiles
habuit/uidelicet ut hominū;
diu talui uiuꝫ desuēs in eū
currerent cui sectantes fuerint. Nam ubi pri
mū uita eī dissimilis aliorꝫ apparuit/
uerba qđ septē est animalis homo nō pa
tet ea que sunt spūs dī/nī uera eī mul tu
ad uirtutē/ypocrisī ee exāminata facie
hominū rēmanuē apparere/ꝙ; corde
nimirū ꝑplacuis aure mercēde quererē
existimabant/ꝙ spūm scm cui uocē au
diebant cui uirtutes cernebant in eo spi
rare nō credebant. Serui reuera inutiles
ꝙ pigri/qui opam de accepto ingenii talen
to grauabantur/ex ꝑpria ullu conscientia
merebant. Vnde ꝙ accidit ut pene quo
cūq; locoꝫ deuenisset nī sine contumelia
cuaderet/usq; quo ascenderet in montē
ullū in quo beneplacitū erat dō ut habi
taret in eo. Ꝺ; hec enucleatiꝰ cū rerū or
do poposcerit explanabimus.

Ergo ubi patrīa parentesq; dese
ruit/romā pegrinationis simul ꝙ
orationis grā uterq; direxit. Ibi sedꝫ
assidue terebat lumina/ubi eī clauigero
cęli precū suarū mercimonio pacisceba
tur de aperienda sibi uenię ianua/ubi
uas electionis. ubi reliquos omīs cęlestis
curię senatores/in extremo examine
patronos sibi parabat/ꝙ testes nī ne
glectę suę du uita comes fuit rationis.
Inde post limina reuersus/cū in patrīa
suā deuenisset nec ꝓlixꝰ nec lacrimis su
orū flocci potuit ut domū suā ut quēpi
am ex familia sua uisitaret aut saltem
respiceret/memorans ullu sermonē dñi
quia nemo mittens suā in aratrū ꝙ respi
ciens retro aptus ē regno dī/ꝙ illud di
mittē mortuos sepelire mortuos suos/
tu autē uade ꝙ annuntia regnū dī. Ve
mide hierosolimā pecuit/ubi pedes ubula
crimis lauit ꝯ rigauit/ubi caput ipsi
recūbentis. cordis contritu ꝙ spē contri
bulati ungento eū euglica unguenta
ta ꝓfundens/domū in qua recūbuit
psalmodię ꝙ orationū bono odore im
pleuit. Crucē quoq; post dñm eū impe
tu eius portans crucifixum dñm su
um extra castra secutus est in caluā
rie locū/ut uideret saluatoris trophea
nullu dñi sui cruore insēptī/quin eā
am paratis fuę quoq; deuotionis
aromatib./sepulchrū dñi eī deuotus mu
lier curauit mulieribus.

Sic oliua fructifera in domo dñi
cognatū ē montē ascendit oliue
ti/montē pinguē/montē in quo
dō habitare in eo beneplacitū erat/mon
tem in quo nobis par mā ea que pacis
sunt patrē rogare consueuerat/ꝙ eun
dem in cęlos dñm forti pectore secutus
adorauit in loco ubi steterunt pedes
eī/sicq; bonā spem reportauit domū se
licet caput suū ut reuera membrū
eius quandoq; secuturū. Bethleē qq;
domū panis ut gustet quā suauis est
dñs/cum euglicis transiit pastoribꝰ;
ꝙ inter angelos in ꝓsepio adorauit/
pabulū pius appositū animalib. asine
licet spūali ꝙ pullis eī quos inside
dignatur coltib;. Quicqđ autē in ele
mosinā accipiebat/eadē hora. eodēq;
momēto cū se pauꝑ obtulisset in simi
le opus expendebat.

Quod Maxime ū semp labora
bat salua tñ pietate quantū
potuerat ut murmis qui
buslibet ꝙ contumeliis afficeret/cas
tigandi uidelicet corpis grā/sciens ee
septū. Curatio cessare faciat peccata
maxima. Et cū alia mundi occa
sio decessit/quicqđ inter se ꝙ alios dui
dendū euenerat/tā parte que ꝓpone
rabat ipse usurpabat/ut eos sic ad
contumeliā sui ꝓuocaret. Nichil autē
erat qđ nī statim pauꝑib erogaret/ne
quicq; ē ex omīb reseruans/de crastino
non cogitabat/unmo omnē cogitationē
omnē spem. omnē animū suū illo uiden
dis/ut misericordes beatitudinē miscdie
consequent/usq; adeo ut presens illi ꝙ
dies. ꝙ eī. ꝙ uita simul sepe de memoria
rollerentur. Cūq; soci inueris sui funct
ipse ministerio marthe. du ille funge
retur marię/nī nūquā rēptandi grā
diceret/dñe heimo nā ad ea ꝓprīa nom
erat/qđ hodie manducabimus residu
um nichil in marsupiis nrīs habentes/erat
enī reumandū est nobis/respondere so
lebat ergo reumem hodie ꝙ cras man
ducemus. Sic carne sic spūu consulebat
Canes enā se ad lacerandū incitabat/
uere martyr. quia ipse magis ullo carni
fice semetipsum crucibat.

Iericensis rosa tantusq; rema
spacus sans iā in camino fangatois